

[Jørgen Jensen.]

duperet eller imponeret af de planer, der ligger fra regeringens side. For det er i højere grad, ligesom man her siger, at der må ske noget i al fald for at dække over den kendsgerning, at man ikke har sikret den menneskeret, som det må være at have adgang til en arbejdsplads, have mulighed for også at leve med i det aktive liv ude på arbejdspladserne.

Derfor må vi sige, at vi ønsker en meget mere aktiv indsats for beskæftigelsen, og det vil vi da også sikre fremover, som vi har gjort det tidligere med beskæftigelsesplaner. I den forbindelse vil jeg godt understrege, at selv om f. eks. et projekt som Køge Bugt-inddæmningen vel ikke kan påvirke arbejdsløshedstallet væsentligt, så giver det noget udtryk for den opgivende holdning, man har over for vort medlemskab af EF. Vi burde have sat ind for at sikre, at dette arbejde var blevet på danske hænder. Vi burde have sikret ikke alene, at det var danskere, der kom til at udføre arbejdet – hvad man jo giver løfte om at det nok skal blive – men også, at man ikke fjernede valuta fra landet, og netop til Vesttyskland, hvor vi har et stort handelsunderskud.

Men ellers vil jeg godt sige, at det nye folketing og det flertal, som er her, skulle give mulighed for, hvis man ellers skal tro partiprogrammerne, at der blev sat effektivt ind mod spekulation i værdistigningen på jord og fast ejendom.

Ud fra statsskattedirektoratets månedsstatistik over ejendomspriserne er handelsværdien af private faste ejendomme steget fra 399 mia kr. i april 1973 til 664 mia kr. pr. 1. april 1976, eller en stigning på i alt 265 mia kr. Den private gæld på de samme private ejendomme steg samtidig fra 157 mia kr. til 259 mia kr., eller med 102 mia kr. Af de 102 mia kr. blev de 35 mia kr. brugt til bygninger, 15 mia kr. til maskiner og inventar, men resten, de 52 mia kr., blev brugt til privat forbrug. Det svarer til 17 mia kr. årligt i nominelt beløb, det vil sige ca. 12 mia kr. i kontante penge.

Der er altså mulighed for i det nuværende folketing at sætte ind over for dette. Men hvis man så ser på det, der er skabt forlig om, så ser man, at ifølge forslaget skal lejeværdien for parcelhuse for 1978 fastsættes på grundlag af 15. alm. vurdering med et tillæg af 38 pct. mod 35 pct. i år. Det betyder i penge en lejeværdistigning på 380 mill. kr. Det betyder også, at man kan læse ud af dette forslag, at den reelle

beskatning af arbejdsfrie indtægter ved værdistigning bliver på 23 pct. Det er altså det, man har svunget sig op til at gøre på dette område.

Sammenligner man disse kapitalgevinster, som jeg har gået igennem, med væksten i lønindkomsterne på årsbasis, så var den i 1976 10 pct. eller 12,5 mia kr. Den reelle kapitalgevinst på landbrugsejendomme var 12,6 mia kr., på parcelhuse 22,5 mia kr., eller tilsammen 35,1 mia kr., altså næsten det tredobbelte af væksten i lønindkomsterne.

Der er al mulig grund til at få folketinget til at fungere, som der blev sagt, og at sikre, at der sættes ind over for dette.

På det skattemæssige område kan man glæde sig over, at man nu kommer med et forslag, som skal sikre, at man gennemfører en kupon-skat, og at der bliver oplysningspligt. Vi har fremsat et sådant forslag som parti, og det er da glædeligt, at det nu kommer fra anden side. Vi har fremsat det i februar måned 1974, og vi fremsatte det igen i efteråret sammen med SF og VS. Vi må bare håbe, at det også betyder, at de 18 mia kr., som vi nogle gange har peget på unddrages beskatning, også bliver draget med ind her, og at man sikrer, at man får pengene ind.

Man kan bare være lidt bekymret over – eller ikke alene bekymret, vi synes, det er fuldstændig vanvittigt – at disse penge, som så kommer ind, skal bruges til et nyt forsvarsforlig i stedet for til mere beskæftigelsesarbejde. Når hr. Auken siger, at stort set er det uændret, det forsvarsforlig, ja, så skal man sikkert lægge tryk på stort, for det skal være meget stort set, hvis man skal gå ind for, at forsvarsudgifterne ikke er steget og ikke vil stige væsentligt i den kommende tid. Der er ingen tvivl om, at den oprustningsaftale, man har indgået, fastholder flykøbene, selv om alle mener, det er tåbeligt, og den fastholder også en række udgifter på andre områder.

Det er skammeligt, så meget mere som man stadig taler om, at forbedringer på det sociale område er der ikke mulighed for af hensyn til den økonomiske situation. Jeg skal bare erindre om, at kommunisterne foreslog 10 pct. forhøjelse af pensionerne. Det var der ikke råd til. Der er råd til at gavne militæret på de områder, som jeg allerede kort har nævnt. Alle ved, at prisstigningerne yderligere vil udhule pensionernes størrelse. Havde det ikke været rimeligt, man også havde taget højde for dette, når man skulle indgå et forlig?